

uden Hensyn til, hvad de 10 Mænd, eller hvem han ellers vilde raadføre sig med, siden vilde sige.

Efter som Sagerne nu staae for os, er Hovedargumentet for at man roligt kunde stadfæste Loven, det, at den har gjældt i hendedet Aar, og at der ikke har været noget Spor til Misforhold hos Regerne, men at de fuldkommen have holdt sig rolige. Men jeg kan ikke berolige mig med dette Erfaringsbeviis; thi for det Første, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, have Verne havt en forholdsvis temmelig betydelig militair Byrde, og man kan derfor ikke med Sikkerhed vide, hvorledes Forholdene havde stillet sig, om der ingen saadan militair Byrde havde været der. Men det maa dernæst ogsaa bemærkes, at det dog ikke er saa vist, at fordi denne Soldatgæst ikke strax har virket skadeligt, at den derfor ikke kan virke skadeligt paa Befolkningens Ansuelser om nogen Tid; thi det kan gjerne være, at man ikke strax har mærket den Forhøielse, som Solden virker; det beroer paa, hvor stort Dplag der har været i Forveien; dernæst maa man ogsaa tage Hensyn til den indirekte Virkning, som en saadan Forhøielse kan bewirke, og den ærede Ordfører har allerede hentydet derpaa; den kan nemlig bewirke, at der ikke er saa betydeligt Tilførsel, som naar den ikke var, og det kan altsaa gjerne vise sig, at der kan tilføres mindre til Verne og som en Følge deraf Majsmelets Pris kan blive forhøiet. Det kan altsaa gjerne være, at fordi der i de første 2 Aar eller 1 Aar ikke er opstaaet nogen Misforhold, den dog gjerne kan komme siden. Efter en af de Indberetninger, som ere givne i Departementstidenden fra Generalgouverneuren, er der jo paa Verne endel „upaalidelige og urolige Personer“; det er et Slags selvbestiftede Tribuner, som maaskee ere meget farligere end de, der i forrige Møde blev talt om. De kunde nok fortælle Regerbefolkningen, at nu havde man paalagt dem en Skat paa Majs, den første Fornødenhed, som ikke før havde fundet Sted, og paa den anden Side, at man havde lettet den hyde Befolkning, og paa samme Tid givet en Tæxt for Arbejdslønnen, saa at det ikke beroede paa Regerne selv, hvilken Betaling de vilde have

for deres Arbejde. Gjennemseer man samtlige de Indberetninger, som ere komne siden Emancipationen, i Departementstidenden, saa er det vistnok saa, at Forholdene i det Hele stille sig langt bedre, end man havde kunnet vente, man faaer ogsaa deraf det Indtryk, at Stemningen i det Hele er god hos Regerne; men der forekommer dog ogsaa Antydninger i disse Beretninger, som vise, at Roligheden dog ikke er i den Grad befæstet, at man har kunnet undvære den militaire Styrke, og i det Hele været ganske sikker for mulige Afbrydelser af denne gode Tilstand. Jeg troer, at den høitærede Finantsminister i Departementstidenden har skildret Stillingen aldeles rigtig i de Ord, som staae i Nr. 69 for 27de October, i Anledning af, at han har indskranket den betydelige Dictatormyndighed, som Generalgouverneuren havde. Han ytrer nemlig, „at i hvorvel de vestindiske Coloniers Tilstand ikke kunne fritage for Beskyrning i flere Henseender, ere Colonierne dog nu, efterat den første Crisis var overstaaet, idetmindste i Besiddelse af lovlige Ro og Orden“. Dette mener jeg ogsaa, saavidt jeg langt fra Stedet har kunnet have en rigtig Opfattelse af Sagen. Men under saadanne Forhold kan jeg virkelig ikke deeltage i Ansvar for de mulige Følger, som alligevel kunne skyde af en Afgift, der desuden i sig selv er uhensigtsmæssig. Vel er det bemærket, at ogsaa Arbejderbefolkningen i Moderlandet har lignende Byrder, som dem, man nu paalægger den frie Regerbefolkning i Vestindien. Men man maa herved erindre, for det Første, at her ere nu disse Byrder engang, men der kom de som noget ganske Nyt for 2 Aar siden, og dernæst, at Arbejderbefolkningen i Moderlandet har Naadighed over Arbejdet, kan selv bestemme Arbejdslønnen; men dette kan den frie Befolkning i Vestindien ikke. Det er ganske vist, at philanthropiske Hensyn her maae komme i Betragtning, og jeg skal ingenlunde miskende de mange Beviser paa Regeringens philanthropiske Hensyn; men det er heller ikke blot i Henseende til Philantropien eller Menneskeljærligheden, at jeg har Betænkeligheder ved at paatage mig Ansvar; det er ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet, om det er politisk rigtigt i nærværende Diebliff at stad-